623/01

Den 25. juni 2001 blev i sag nr. 53.896:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxx
xxxx xxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har husejerforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning efter en anmeldt dækningsberettigende stormskade på et tegltag den 3/12 1999.

Efter anmeldelse pr. telefon i december 1999 fremsendte selskabet en skadeanmeldelse til klageren, hvoraf fremgår: "Solbænke blæst af, vinduer blæst ind. tegl blæst af ca. 30-40 stk. Arbejdet igangsættes. Vi afventer regning."

Der er uenighed mellem klageren og selskabet om, hvorvidt selskabets medarbejder oplyste pr. telefon, at skadeudgiften ikke måtte overstige 10.000 kr.

Den 15/5 2000 fremsendte den entreprenør, klageren havde anmodet om at udføre arbejdet, et reparationsoverslag på 43.750 kr. til selskabet. På dette tidspunkt var arbejdet sat i gang. Taksatoren foretog besigtigelse den 17/5 2000.

Efterfølgende har entreprenøren fremsendt en faktura af 25/5 2000 til selskabet lydende på 41.708,63 kr. Af fakturaen fremgår bl.a., at der er udskiftet ovenlysvinduer med tegl og ilagt udluftninger på taget.

Selskabet gør gældende, at stormskaden kunne være udbedre for et mindre beløb, og har kommenteret punkter i fakturaen. Der henvises bl.a. til, at der er brugt 9 timer på at gennemgå ejendommen og bestille materialer. Selskabet har forsøgt, at få entreprenøren til at specificere de poster, som selskabet finder urimelige, hvilket entreprenøren umiddelbart ikke har ønsket at efterkomme.

Selskabet har skønsmæssigt fastsat erstatningen til 50 % af 43.750 kr., svarende til 21.875 kr. Ifølge beregninger fra selskabets taksator kunne skaden være udbedret for ca. 15.500 kr.

I skrivelse af 4/10 2000 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.: "Sammenfattende skal vi konkludere, at det er forsikringstageren, som har valgt S.-Entreprenøren til at udbedre stormskaden, samt at forsikringstageren ikke blot har anmodet om at få stormskaden udbedret, men også benyttet lejligheden til at få udført andet arbejde bl.a. sløjfet ovenlysvinduerne m.v."

Klagerens advokat gør gældende, at selskabet har givet dækningstilsagn, og at selskabet er bundet af dette. Advokaten henviser bl.a. til den skadeanmeldelse, som selskabet fremsendte til klageren.

Af skrivelse af 10/10 2000 fra advokaten til nævnet fremgår endvidere: "Jeg skal i den forbindelse henvise til mit brev til selskabet af 28. juni. Min klient har ingen forudsætninger for at vurdere prisen eller omfanget af det udførte arbejde, og min klient har alene efter selskabets instruktion bedt om at arbejdet igangsættes, ligesom min klient har præciseret, at arbejde der ikke er relateret til stormskaden skal holdes ude af den endelige faktura. ... Som udgangspunkt må jeg dog fastholde, at jeg ikke har nogen grund til at betvivle rigtigheden af entreprenørens opgørelse. I den forbindelse opstår spørgsmålet: Hvem bærer risikoen for, at en entreprenør overfakturerer, forsikringstageren eller forsikringsselskabet? Her tillægger Alm. Brand det tilsyneladende betydning, at det er min klient, der har rekvireret S.-Entreprenøren og i den forbindelse fået ekstraarbejde udført af denne. Det følger direkte af dækningstilsagnet, at min klient skulle bestille arbejdet, og det forekommer derfor uholdbart, at min klient af den grund skulle bære risi-

koen. Det skal samtidig bemærkes, at der intet odiøst er i at udvide arbejdet med en forsikringsdækket reparation, såfremt ekstraarbejderne bliver betalt af forsikringstageren. Jeg skal ikke undlade at henlede opmærksomheden på, at taksator er ansat ved Alm. Brand, og dennes betragtninger om hvad arbejderne 'burde' koste ikke kan tillægges betydning, idet udgangspunktet er, at når der ikke på forhånd er fastsat en pris, skal der betales hvad sælger (entreprenøren) forlanger, jfr. en analogi til købelovens § 5."

Hertil har selskabet i skrivelse af 30/10 2000 bl.a. anført: "Hvad angår valg af reparatør og deraf eventuelle problemer i form af fejl og mangler ved arbejdet eller fejl ved fakturering, er ikke en risiko, som bæres af Alm. Brand. Vi skal i den forbindelse gøre det klart, at reparatøren er rekvireret af forsikringstageren. Alle spørgsmål om aftalegrundlag samt fordeling af det udførte arbejde er derfor en sag mellem forsikringstageren og reparatøren. Dette hænger også fint sammen med forsikringsbetingelsernes afsnit 15. Hvorledes beregnes erstatningen, hvoraf det fremgår, at skaden opgøres til det beløb, som efter priserne vil medgå til istandsættelse eller genopførelse af det beskadigede med samme byggemåde på samme sted (nyværdi), stk. 15.1.1. Nævnet har tidligere behandlet tilsvarende tilfælde bl.a. i sagerne med nr. 51.788 og 51.844."

Klagerens advokat har i skrivelse af 15/11 2000 til nævnet anført: "... følgende delvise rekapitulering: Alm. Brand valgte af økonomiske og tidsmæssige hensyn uden besigtigelse at dække stormskader, når omkostninger skønnedes under et vist niveau. Henset til dette og **at** Alm. Brand er den professionelle i denne forbindelse, **at** min klient ikke har haft noget fagligt grundlag for at vurdere skadernes fulde omfang, **at** Alm. Brand ikke berettiget har kunnet forvente et sådant fra min klient og dennes vurdering, **at** Alm. Brand har konciperet dækningstilsagnet og af denne grund derfor må bære risikoen for fejlfortolkning, **at** Alm. Brand som koncipist kunne have indføjet kvantitative som kvalitative begrænsninger i dækningstilsagnet, samt **at** Alm. Brand ikke har løftet sin bevisbyrde i relation til sin påstand om, at det fakturerede arbejde ikke ækvivalerer skadesudgiften, bør Alm. Brand dække min klients omkostninger. Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at jeg fortsat gør gældende, hvad der er anført i tidligere skrivelser."

Entreprenøren har taget 39 billeder af stormskaden, og disse er fremlagt for nævnet.

Af skrivelse af 25/1 2001 fra selskabet til nævnet fremgår bl.a.: "Det er vores opfattelse, at fotos dokumenterer vores vurdering af stormskadens omfang. … I det hele taget, er det vores vurdering, at fotoserien viser et helt andet omfang end det, der er faktureret. Derfor skal vi fastholde, at erstatningen opgjort af vores taksator er det beløb, som der maksimalt kan udbetales fra Husforsikringen. Den omstændighed, at vi i første omgang vurderede skadens omfang og skønnede omkostninger ved udbedring på baggrund af forsikringstagerens udsagn, er ikke udtryk for og ensbetydende med, at forsikringstageren blot kan rekvirere en håndværker til at gennemgå ejendommen fra kælder til kvist for skader og dernæst lade skaderne udbedre for vores regning. I øvrigt mener vi også, at der er opsat kvantitativer som kvalitative begrænsninger til dækningstilsagnet. Dels har vi på skadeanmeldelse noteret skadens omfang (forsikringstagerens oplysninger), dels har forsikringstageren modtaget en forsikringspolice med forsikringsbetingelserne, som bl.a. beskriver, hvordan en skade opgøres. Forsikringstageren burde derfor have kontaktet Alm. Brand om det ændrede skadesomfang langt tidligere i forløbet."

Klagerens advokat har den 30/1 2001 fremlagt en erklæring af 24/1 2001 fra entreprenøren.

Selskabet har i skrivelse af 13/3 2001 imødegået det af entreprenøren anførte og konkluderer, at redegørelsen ikke kan medvirke til ændring af selskabets opgørelse i positiv retning for klageren.

Nævnet har modtaget et eksemplar af forsikringsbetingelserne, hvor det under punkt 15 fremgår, hvordan erstatningen beregnes.

Nævnet udtaler:
Det påhviler den sikrede at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af et fremsat erstatningskrav.

Det fremgår, at selskabet efter klagerens anmeldelse pr. telefon meddelte, at "vi afventer regning". Der er efterfølgende fremsendt et reparationsoverslag til selskabet den 15/5 2000, og taksatoren foretog besigtigelse den 17/5 2000.

Nævnet har gennemgået sagen, herunder bl.a. sammenholdt fakturaen med taksatorens beregninger samt de fremlagte billeder, og finder på det foreliggende grundlag, at det ikke er sandsynliggjort, at skaden ikke kunne være udbedret for det af selskabet udbetalte beløb. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning i sagen. Den af selskabet fremsendte skadeanmeldelse kan ikke føre til andet resultat.

Det bemærkes, at klageren selv har valgt entreprenøren, og at det ikke er godtgjort, at selskabet skulle have påtaget sig at udføre reparationsarbejdet. Spørgsmålet om f.eks. "overfakturering" er derfor som udgangspunkt en sag mellem klageren og entreprenøren, jf. også responsum 2441 af 12/1 1983 fra Assurandør-Societetet, nu Forsikring & Pension.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard